

tilsynsopgaves omfang i forhold til de enkelte tilsynsmyndigheder.

Såfremt det vurderes, at en kommune ikke lever op til lovgivningens minimumskrav, påtaler miljø- og energiministeren dette og indleder drøftelser med den pågældende kommune om den fremtidige tilrettelæggelse af tilsynsindsatsen.

Kan der ikke opnås enighed herom, vil miljø- og energiministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse inden for rammerne af de gældende bestemmelser konkret kunne fastlægge omfanget af kommunalbestyrelsens tilsynsforpligtelse.

Der forventes indgået en aftale med Kommunernes Landsforening (samt Københavns og Frederiksberg Kommuner), hvori minimumskravene til det kommunale tilsyn nærmere specificeres.

Forslaget indebærer, at ministeren kan fastlægge omfanget af hele tilsynsforpligtelsen eller en nærmere bestemt del heraf. Fastlæggelsen af omfanget af den lovpligtige tilsynsopgave kan f.eks. ske ved at tilsynsmyndigheden får pålæg om at gennemføre tilsyn på bestemte typer af virksomheder og landbrug indenfor en bestemt tidsperiode

Bestemmelserne vil ikke kunne anvendes til at beskrive tilsynsmyndighederne at ansætte yderligere personale eller i øvrigt at afholde bestemte udgifter. Det er således op til myndigheden selv at tilrettelægge, hvorledes den foreskrevne tilsynsopgave skal løses.

På det amtskommunale område er der som nævnt under de almindelige bemærkninger i dag ingen problemer med tilsynsindsatsen, der således generelt synes at være tilfredsstillende. Dette udelukker dog ikke, at der kan opstå situationer, hvor det kan blive nødvendigt over for amtskommunerne at indskærpe omfanget af tilsynsforpligtelsen og indlede forhandlinger om tilrettelæggelsen heraf.

Undlader en kommune eller amtskommune at efterleve en beslutning, hvori omfanget af tilsynsforpligtelsen er nærmere fastlagt, kan sagen indbringes for de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder, – Indenrigsministeriet og de for hvert amt nedsatte tilsynsråd – der vil kunne gennemtvinge beslutningen under anvendelse af sanktioner, jf. § 61 i den kommunale styrelseslov (lovbekendtgørelse nr. 615 af 18. juli 1995). Endvidere vil der i tilfælde af grov pligttilsidesættelse kunne blive tale om anvendelse af strafbestemmelsen i styrelseslovens § 61 c.

Til nr. 7.

Ved lov nr. 1112/1993 blev § 55 a indføjet i loven. Som konsekvens heraf ændredes straffebestemmelsen, således at det fremgik af § 110, stk. 3, at der kan fastsættes regler om straf i de regler, der udstedes i

medfør af § 55 a. Ved en senere lovændring faldt § 55 a ud af bestemmelsen, hvilket ikke var tilsigtet. Dette korrigeres nu ved genindsættelsen af § 55 a i bestemmelsen.

Til nr. 8.

Til stk. 4

Ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven er der fastsat regler om strafansvar for juridiske personer. Loven, der trådte i kraft den 1. juli 1996, bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar. Det blev ved lovens vedtagelse forudsat, at bestemmelser om hjemmel til strafansvar for juridiske personer generelt affattes ens i særlovgivningen efter Justitsministeriets model. Forslaget til ændring af § 110, stk. 4 er således en konsekvens af de nye regler i straffeloven om juridiske personers strafansvar. Disse regler omfatter også strafansvar for statslige myndigheder, amtskommuner, kommuner og kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse. Forslaget tilsigter ingen ændring i den gældende retstilstand.

Til stk. 5

Er der ved en overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven opnået en økonomisk fordel, enten i form af et udbytte eller i form af en besparelse, er det udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres. Reglerne om konfiskation i straffesager findes i straffelovens 9. kapitel, der finder anvendelse i sager om overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven. Det er allerede udgangspunktet i de gældende regler, at et økonomisk udbytte skal konfiskeres, men forslaget tilsigter at præcisere dette udgangspunkt.

Forslaget præciserer endvidere, at dette udgangspunkt også skal være gældende ved formelle overtrædelser, det vil sige overtrædelser, der ikke indebærer en skade eller fare for skade på miljøet. Det er typisk tilfælde, hvor en listevirksomhed påbegyndes, forinden godkendelse hertil er meddelt, enten fordi der ikke er ansøgt herom, eller fordi myndighederne ikke har færdigbehandlet sagen, men hvor godkendelse til den pågældende virksomhed ville være blevet meddelt, hvis der havde været indgivet ansøgning herom, eller myndighederne havde haft lejlighed til at afslutte sagen.

Det kan i visse tilfælde være vanskeligt at dokumentere størrelsen af en økonomisk fordel, således at konfiskation ikke lader sig gennemføre. I disse tilfælde skal domstolene tage hensyn til den økonomiske fordel ved udmålingen af straffen, hvilket allerede følger af de gældende regler.